

فعالیت

-
- تحقیقات در زمینه پناهندگی و مهاجرت
 - انتشار مقالات علمی در زمینه پناهندگی و مهاجرت

-
- مشاوره برای توسعه ایده های کارآفرینی اجتماعی
 - ایجاد طرح کسب و کار

-
- مشاوره در ایجاد تعاون های اجتماعی
 - آموزش و پرورش

-
- سازمانی با محتوای فرهنگی: کنسرت ، نمایشگاه ها ، مذاکرات
 - ورود پناهندگان در برنامه های فرهنگی باشگاه
 - فعالیت های فرهنگی برای تشویق ادغام پناهندگان
-

تماس

Ulica Ljudevita
Farkaša Vukotinića 2
P.P. 303, 10 000 Zagreb
+385 1 4877 460

سازمان

IRMO
INSTITUT ZA RAZVOJ
I MEĐUNARODNE ODNOSI
موسسه توسعه و روابط بین الملل
شخص برای تماس:
سنادا شلو شابیچ Senada Šelo-Šabić

Jurja Neidhardta 4
10 000 Zagreb
+385 1 3022 703

NESST CROATIA
پروژه گروه غیر انتفاعی و خود
توسعه پایدار
شخص برای تماس:
آندریا روسندیچ Andreja Rosandić

Vlaška 40
10 000 Zagreb
+385 91 1557 717

CEDRA
CLUSTER ZA EKO-DRUŠTVENI
RAZVOJ I INOVACIJE
دسته توسعه و نوآوری محیط
زیست اجتماعی
شخص برای تماس:
ویرا جوکای Vera Djokaj

Pierottijeva 11 (Medika club)
10 000 Zagreb
+385 1 6197 223

ATTACK!
AUTONOMNI KULTURNI CENTAR
مرکز فرهنگی مستقل
شخص برای تماس:
سانیا بورلویچ Sanja Burlović

فعالیت

- زاگرب پراید از طریق آموزش، پژوهش، حمایت، توانمندسازی و عمل مستقیم، برای همجنسگرایان بر ضد خانواده های متعصب و در کل جامعه مبارزه می کند و می کوشد تا همه اشکال تبعیض غیر اصولی در جامعه راز بین ببرد و احترام و حفاظت از حقوق انسانی را ارتقاء بخشد.

- تمرکز کار: کودکان بی سرپرست در سیستم پناهندگی و مهاجرت
آموزش و پژوهش

- حمایت روانی برای کودکان، جوانان و بزرگسالان - پشتیبانی فردی و گروهی
ارائه روان درمانی
تحقیقات و توصیه در زمینه حمایت روانی

- کمک های حقوقی به قربانیان نقض حقوق بشر
استفاده از کتابخانه
استفاده از سالن اچ آر سی برای جلسات و آموزش و پرورش

- هماهنگی سازمان ها برای کودکان، از منافع و رفاه آنها با در نظر داشت تحمل، درک و احترام به حقوق و نیازهای آنها طرفداری می کند. هدف اصلی، ایجاد جامعه ای است که در آن حقوق همه کودکان مطابق با کنوانسیون حقوق کودکان، رعایت شود و برای همه کودکان، به ویژه آنهایی که به هر دلیلی محروم هستند و یا به حاشیه رانده شده اند، زندگی با بهترین کیفیت ممکن ایجاد شود.

تماس

Pierottijeva 11 (Medika club)
10 000 Zagreb
+385 95 9021 445

ZAGREB PRIDE

QUEER-FEMINISTIČKA
I ANTIFAŠISTIČKA UDRUGA
دگرپاشان جنسی - فمینیستی و
سازمان ضد فاشیستی
شخص برای تماس:
Daniel Martinović دانیال مرتینویچ

Iblerov trg 9
10 000 Zagreb
+385 98 384 655

CNI

CENTAR ZA NOVE INICIJATIVE
مرکز ابتکارات جدید
شخص برای تماس:
Lovorka Marinović لورکا مرینویچ

Ulica kneza Mislava 11
10 000 Zagreb
+385 1 4826 111
+385 1 4826 112

DPP

DRUŠTVO ZA PSIHOLOŠKU POMOĆ
انجمن کمک و راهنمایی روانی
شخص برای تماس:
Martina Čarija مرتینا چاریا

Selska cesta 112 C
10 000 Zagreb
+385 1 6413 710

KLJP

KUĆA LJUDSKIH PRAVA
خانه ی حقوق بشر
شخص برای تماس:
Milana Romić میلانا رومیچ

Prilaz Gjure Deželića 30
10 000 Zagreb
+385 1 4846 306

KUD

KOORDINACIJA UDRUGA ZA DJECU
سازمان هماهنگی برای کودکان
شخص برای تماس:
Krešimir Makvić کرشیمیر ماکویچ

فعالیت

-
- مشاوره های پزشکی، حقوقی و روانشناسی، پشتیبانی و آماده سازی آموزشی برای بازماندگان خشونت های جنسی و اعضای خانواده ی شان
 - اطلاعات در مورد بهداشت جنسی و حقوق جنسی
 - پیشگیری از آزار و اذیت جنسی در میان جوانان از طریق فعالیت های آموزشی

-
- برابری جنسیتی
 - پیشگیری و مبارزه با همه اشکال خشونت جنسی
 - فراهم کردن حفاظت و حمایت روانی اجتماعی برای زنان - قربانیان خشونت و فرزندان شان در ووکوار - شهرستان سیریم

-
- پشتیبانی از پناهندگان و اتباع خارجی در روند ادغام
 - کمک های حقوقی برای پناهندگان و خارجی ها
 - فعالیت های بین فرهنگی
 - وکالت در زمینه پناهندگی و مهاجرت

-
- پلت فرم برای هنرمندان جوان با میل به فیلم سازی بر مبنای فعالیت اجتماعی
 - تولید مجموعه مستند و فیلم
 - آموزش و پرورش در فیلم سازی اجتماعی
-

تماس

Maksimirska cesta 51 A
10 000 Zagreb
+385 1 6119 174

ŽENSKA SOBA

CENTAR ZA SEKSUALNA PRAVA
مرکز حقوق جنسی
شخص برای تماس:
Paula Zore پاولا زوره

Selska cesta 112 A
10 000 Zagreb
+385 1 4663 666

B.A.B.E.

BUDI AKTIVNA. BUDI EMANCIPIRAN.
UDRUGA ZA PROMICANJE I
ZAŠTITU ŽENSKIH LJUDSKIH PRAVA
سازمان ترویج و حمایت از حقوق
انسانی زنان
شخص برای تماس:
Senka Sekulić-Rebić سنکا سکولیچ ربیچ

Selska cesta 112 A
10 000 Zagreb
+385 1 4820 098

CMS

CENTAR ZA MIROVNE STUDIJE
مرکز مطالعات صلح
شخص برای تماس:
Tea Vidović تیا ویدویچ

Nova Ves 18, 2. kat
10 000 Zagreb
+385 1 4667 817

FADE IN

FANTASTIČNO DOBRA INSTITUCIJA
موسسه فوق العاده خوب
شخص برای تماس:
Martina Globočnik مارتینا گلوبچنیک

فعالیت

-
- آموزش و پرورش برای جوانان با فرصت های کمتر (آموزش و کارگاه های آموزشی)
 - مشارکت جوانان در فعالیت با سازمان های جوانان در سراسر کراسی

-
- مشارکت مردان و پسران در ایجاد جامعه ای مینا بر برابری
 - بالا بردن آگاهی عمومی در مورد اهمیت پشتیبانی و نقش مثبت جوانان
 - تاکید بر مختصات و امکانات کار با مردان و پتانسیل های جوان در توسعه استراتژی ها و برنامه های کاری

-
- کار اجتماعی - روانی با کودکان و والدین
 - جمعیت: کودکان سنین 3-7 و 7-12، باشگاه جوانان، کارگاههای آموزشی برای والدین
 - مشاوره: زنان بیکار ، افراد معلول
 - نظارت

-
- کار با جوانان و زنان
 - فعالیت های آموزشی و اطلاع رسانی (پیشگیری از خشونت های دوستیابی نوجوانان، حقوق جنسی و باروری و سلامت)
 - کار برای توانمند سازی زنان برای اشتغال و مشارکت فعال در جامعه
-

تماس

سازمان

Vladimira Nazora 22
10 000 Zagreb
+385 1 4573 937

MMH
MREŽA MLADIH HRVATSKE
شبکه جوانان کرواتى
شخص برای تماس:
Monika Rajković رایکویچ

Petrova 69
10 000 Zagreb
+385 1 2300 447
+385 98 1838 781

STATUS M
CENTAR ZA UNAPREĐENJE
PROFESIONALNOG RADA S MLADIMA
مرکز پیشرفت حرفه ای کار با
جوانان
شخص برای تماس:
Natko Gereš ناتکو گرش

Krešimira Kovačevića 4
10 360 Zagreb
+385 98 322 289

ISKRA
CENTAR ZA EDUKACIJU I SAVJETOVANJE
مرکز مشاوره و آموزش و پرورش
شخص برای تماس:
Željka Mazzi ژلکا مازی

Nova cesta 4
10 000 Zagreb
+385 1 2422 800

CESI
CENTAR ZA EDUKACIJU, SAVJETOVANJE
I ISTRAŽIVANJE
مرکز آموزش ، مشاوره و تحقیقات
شخص برای تماس:
Nataša Bijelić نتاشا بیلیچ

فعالیت

-
- کمک برای مطالعه، خرید کتاب، لباس، کمک پزشکی، غذایی، عضویت در کتابخانه ها، باشگاه ها، پول برای هزینه های سفر، تجهیزات مسکن، آشپزخانه عمومی، حمل و نقل رایگان و غیره
 - همکاری با انجمن های صلیب سرخ در دیگر شهرستانها (به عنوان مثال . کوتینا ، بیلوار)
 - شمول کودکان و زنان

-
- کمک های مستقیم مالی از صندوق (به عنوان مثال پرداخت هزینه برای اقامت موقت)
 - پشتیبانی از پروژهای اچ سی که و سی ام سی - کمک های حقوقی و روانی اجتماعی، کمک برای ادغام

-
- کمک های حقوقی به پناهجویان و افراد تحت حفاظت موقتی، در صورت لزوم، بنابه درخواست خودشان
 - گنجاندن پناهجویان و افراد تحت حفاظت موقتی در برنامه های مشاوره روانی، به عنوان بخشی از پروژه "حمایت از قربانیان شکنجه در میان مهاجران آسیب پذیر"

-
- کارگاه های خلاق و فعالیت های عمومی برای کودکان و زنان (کودکان زیر 5 سال با پدر و مادر، کاربران به طور منظم بین 5 و 18 سال، همچنین برای نوجوانان بزرگتر)
-

تماس

سازمان

Dubravkin trg 11
+385 1 6185 444
+385 99 2496 705

HCK
HRVATSKI CRVENI KRIŽ
(ODJEL ZA AZIL I MIGRACIJE)
صلیب سرخ کرواسی -
شعبه پناهندگی و مهاجرت
شخص برای تماس:
مایا کادیویچ Maja Kadoić

Radnička cesta 41/7
10 000 Zagreb
+385 1 3713 555

UNHCR
URED VISOKOG POVJERENIKA
UJEDINJENIH NARODA ZA IZBJEGLICE
کمیساریای عالی پناهندگان سازمان
ملل متحد
شخص برای تماس:
بورکا وکلیچ Borka Vukelić

Andrije Hebranga 21
10 000 Zagreb
+385 1 4854 934

HPC
HRVATSKI PRAVNI CENTAR
مرکز حقوقی کرواسی
شخص برای تماس:
لانا توچکوریچ Lana Tučkorić
تاتیانا هولیوتس Tatjana Holjevac

A. G. Matoša 64
44 320 Kutina
+385 44 681 333
+385 98 750 248
+385 98 886 283

IZAZOV
UDRUGA ZA PROMICANJE PRAVA
I SOCIJALIZACIJE DJECE I MLADIH
انجمن ترویج حقوق اجتماعی
کودکان و نوجوانان
شخص برای تماس:
سپومنکا اوبلاک Spomenka Oblak

جامعه مدنی کرواسی توسط شهروندانی که در کرواسی زندگی می کنند و با علاقه در کارهای اجتماعی فعالیت دارند، نمایندگی می شود. شهروندان می توانند به طور اجتماعی به صورت فردی و یا گروهی فعالیت داشته باشند. آنها معمولاً در گروه های اجتماعی که مورد علاقه شان هستند گرد هم می آیند.

در کرواسی سازمان های جامعه مدنی فراوانی وجود دارند که در محور مسائل مختلف فعالیت دارند: محیط زیست، حقوق بشر، حقوق حیوانات، و غیره. سازمان های جامعه مدنی بخشی از نهادهای دولتی نمی باشند، بلکه به خاطر ایجاد تغییرات بهتر در جامعه با نهادهای دولتی همکاری می کنند. سازمان های جامعه مدنی اغلب شامل داوطلبان هستند. این داوطلبان شهروندانی هستند که در قبال فعالیت های شان گرامت پولی دریافت نمی کنند. هر کاری که داوطلبان انجام می دهند در اوقات فراغت شان و با انگیزه خودشان است.

در سال 2011، مرکز مطالعات صلح (CMS) همکاری برای ادغام را تاسیس کرد که در آن سازمان های جامعه مدنی مختلف را گرد هم آورد که دارای ظرفیت بالا برای ارائه خدمات مختلف اجتماعی به پناه داده شدگان، پناهجویان و خارجی های تحت حفاظت موقتی هستند. هدف اصلی این همکاری ایجاد شبکه ای است که در آینده ارائه کننده ی خدمات اجتماعی به پناهجویان، پناه داده شدگان و خارجی های تحت حفاظت موقتی باشند.

هر عضو این موسسه در احاطه و یا موضوع مختلفی مشغول به کار است.

سازمانهای جامعه مدنی
فعال در زمینه ادغام
مهاجران -
هماهنگی برای ادغام

تماس

عملکرد

+385 1 4594 472
ana-maria.pavic@mzos.hr

مشاور ارشد (مدیریت استراتژی های
استاندارد و برنامه های ویژه)

+385 1 6109 219
ivana.guberovic@mrms.hr

وابسته به
(بخش برای بازار کار و استخدام)

+385 1 4607 630
bozica.saric@miz.hr

مدیر شعبه ی نظارت بر مقررات اتحادیه
اروپا در اداره امور حقوقی و مالی

+385 1 3782 447
andriana.pozojevic@mgipu.hr

مشاور ارشد (دفتر ساخت و ساز و بهره
برداری انرژی در ساختمانسازی)

+385 1 6172 567
anna-maria.radic@mrrfeu.hr

مشاور وزیر
(دفتر وزیر)

+385 1 4820 094
julija.kranjec@cms.hr

رئیس تیم 'پناهندگی و کاردانی ادغام'

+385 1 6185 444
+385 99 2496 705
maja.kadoic@hck.hr

خدمات برای حفاظت از مهاجران

+385 1 6172 531
maja.radocaj@duosz.hr

مشاور رئیس

موسسه

نام و نام خانوادگی

وزارت علوم، آموزش و
پرورش و ورزش

پروفسور آنا مریا پاوچ
Ana-Maria Pavić, prof.

وزارت کار و سیستم بازنشستگی

ایوانا گوبرویچ
Ivana Guberović

وزارت صحت

بوژیسا ساریچ
Božica Šarić, dipl.iur.

وزارت ساخت و ساز و برنامه
ریزی فیزیکی

آندریانا پوزویویچ
Andriana Pozojević,
dipl.ing.arh.

وزارت توسعه منطقه ای
سرمایه گذاری های اتحادیه اروپا

آنا مریا رادیچ
Anna Maria Radić

مرکز مطالعات صلح

یولیا کرانیچ
Julija Kranjec

صلیب سرخ کرواسی

مایا کادویچ
Maja Kadoić

دفتر امور خارجه برای بازسازی
و مراقبت از مسکن

مایا رادوچای
Maja Radočaj

عملکرد

تماس

رئیس دفتر دولت

+385 1 4569 358
ured@uljppnm.vlada.hr

مشاور دفتر دولتی (واحد برای جلوگیری
از قاچاق انسانها و همکاری های بین
المللی)

+385 1 6303 092
lana.vukalovic@uljppnm.vlada.hr

مشاور ارشد (خدمات برای افراد مسن
و ناتوان، افراد با مشکلات اعتیاد
و پناهجویان)

+385 1 5557 180
ivana.zivkovic@mspm.hr

سرپرست داخلی و سرگروه برای ادغام
(گروه آموزشی برای خارجی ها و
پناهندگی، وزارت پناهندگی)

+385 1 4570 968
lvucinic@mup.hr

افراد برای تماس با اداره دولتی برای ادغام خارجی ها

موسسه

نام و نام خانوادگی

آقای برانکو سوچاننکس نقطه
تماس ملی برای ادغام
Mr. sc. Branko Sočanac

دفتر حقوق بشر و حقوق
ملی اقلیت های دولت کرواسی -
هماهنگی

پروفسور لانا ولیمیرویچ ووکالویچ
Lana Velimirović Vukalović,
prof.

پروفسور ایوانا ژیکویچ
prof. Ivana Živković

وزارت امور اجتماعی و
جوانان

لانا ووچینیچ
Lana Vučinić

وزارت داخله

به عنوان یک پناه داده شده یا شخص تحت حفاظت موقتی در کرواسی دارای چه حقوقی هستید ؟

- اجازه اقامت در جمهوری کرواسی به مدت 5 سال برای پناه داده شدگان و 3 سال برای افراد تحت حفاظت موقتی،
- ارائه ی مسکن توسط دولت جمهوری کرواسی برای مدت دو سال،
- کار
- مراقبت های بهداشتی،
- آموزش و پرورش،
- آزادی مذهب و آموزش مذهبی کودکان،
- کمک های حقوقی رایگان،
- رفاه اجتماعی،
- الحاق به خانواده،
- تعمیر و نگهداری از وحدت خانواده،
- کمک به ادغام در جامعه.

در چه شرایطی مدرک به پایان می رسد؟

- اگر فردی به طور داوطلبانه تحت حمایت کشور اصلی اش قرار گیرد،
- اگر شخصی درخواست تابعیت کشوری را کند که در آنجا به سر می برد،
- اگر شخصی به طور داوطلبانه می خواهد به کشور اصلی اش که از آن فرار کرده بود بر گردد،
- در صورتی که شرایط کشور مبدا که بر اساس آن پناهندگی گرفته است تغییر کند،
- اگر فردی به طور داوطلبانه دوباره تابعیتی که آن را از دست داده بود، به دست آورد.

به عنوان یک پناهنجو در کرواسی چه حقوقی به شما داده می شود؟

- اقامت و آزادی سفر در داخل کرواسی،
- تضمین شرایط مالی مناسب برای زندگی و محل اقامت،
- مراقبت های بهداشتی،
- آموزش ابتدایی و متوسطه،
- کمک های حقوقی رایگان،
- کمک های بشر دوستانه،
- آزادی مذهب و آموزش مذهبی کودکان،
- حق کار پس از گذشت یک سال از تاریخ درخواست پناهندگی در صورتی که این روند به پایان نرسیده باشد.

در چه شرایطی درخواست پناهندگی مورد تایید قرار نمی گیرد؟

- اگر شخص مرتکب جرم علیه صلح، جنایات جنگی، جنایت علیه بشریت، جنایت جدی و یا اعمالی که خلاف اهداف و اصول سازمان ملل متحد هستند، شده باشد.
- اگر شخص برای قانون و امنیت ملی جمهوری کرواسی خطر محسوب شود.
- اگر فردی پناهندگی دریافت کرده باشد ولی اطلاعات نادرست و اشتباه به اداره ی مسئول ارائه داده باشد و یا حقیقت شرایط را مخفی نگه داشته باشد و یا اسناد جعلی تحویل داده باشد.

این روند چگونه به نظر می رسد؟

این روند به مدت 6 ماه از تاریخ درخواست پناهندگی طول می کشد. در این مدت باید وزارت داخله کشور در مورد درخواست پناهندگی تصمیم گیری کند، و اگر قادر به این کار نبود، باید به پناهجو اطلاع داده شود که این کار تا کی طول خواهد کشید.

در طول این شش ماه پناهجو چندین بار (معمولا دو بار) مصاحبه خواهد شد و اگر پناهجو اسنادی دارد باید آنها را تحویل دهد تا به آنها در مورد مشکلش اطمینان دهد.

در پایان مصاحبه باید برای پناهجو همه ی حرف های ثبت شده خوانده شود و او باید با امضای خودش شهادت بدهد که اظهارات وی به دقت و درستی ثبت شده اند. به هر حال، در صورت وجود هر گونه ابهامات باید به پناهجو توضیح داده شود و همه ی اعتراضات باید به صورت رسمی ثبت شوند.

این روند باید با زبانی که پناهجو آن را درک می کند انجام شود و در صورت لزوم، باید اطمینان حاصل شود که در طول این روند ترجمان حاضر است. پناهجو می تواند درخواست کند تا برایش ترجمان از جنس مشابه فراهم کنند. ترجمان هرگز نباید اطلاعات به دست آمده در طول روند پناهندگی را فاش کند. وزارت داخلی کشور نباید به کشور مبدأ و یا کس دیگری که در این پرونده دخالت دارند اطلاع بدهد.

اگر در پایان، پناهندگی به پناهجو داده نشود، او می تواند اقدام به شکایت قانونی در دادگاه اداری کند.

روند دادن پناهندگی راه خاصی برای حفاظت بین المللی از فردی است که دولت وی نمی تواند و یا نمی خواهد از او محافظت کند. سیستم پناهندگی در کرواسی باید تضمین کند که پناهنده به کشور اصلی اش برگردانده نمی شود زیرا در آنجا زندگی یا آزادی وی به دلیل نژاد، مذهب، ملیت و یا به دلیل عضویت در گروه اجتماعی خاص یا عقیده سیاسی تهدید می شود و ممکن است مورد شکنجه، رفتار غیر انسانی، سوءقسط و یا مجازات قرار گیرد. در کرواسی، به مهاجران پناهندگی و یا حفاظت کمکی داده می شود.

پناهندگی می تواند همچنان به فردی تعلق گیرد که در خارج از کشور خویش به سر می برد و از ترس این که به دلایل نژاد، مذهب، ملیت، عضویت در گروه اجتماعی خاص یا عقاید سیاسی تحت آزار و اذیت قرار نگیرد، در کشور دیگری درخواست حمایت می کند. این شخص نمی تواند یا نمی خواهد از کشور اصلی اش به دلیل تهدیدات نام برده شده درخواست کمک کند.

اگر فردی هیچ یک از شرایط نام برده شده برای دریافت پناهندگی را نداشته باشد، اما دلایل قابل قبولی برای اینکه به کشورش نمی تواند بازگردد، داشته باشد، زیرا در آنجا مورد آزار و اذیت قرار می گیرد و نمی خواهد یا نمی تواند از کشور اصلی اش کمک بطلبد، به وی حفاظت از نوع کمکی داده می شود.

شما درخواست پناهندگی کرده اید - حال چه می شود؟

وزارت داخله کشور قدرت تصمیم گیری برای اعطای پناهندگی را دارا می باشد ولی این تصمیم می تواند در دادگاه اداری مورد سوال قرار گیرد.

ظرف 3 روز از تقاضای پناهندگی، پناهجو یک کارت دریافت می کند که به عنوان اجازه اقامت در جمهوری کرواسی تا پایان روند کارش محسوب می شود.

شرح مختصری از روند تقاضای پناهندگی در کرواسی

مهاجران معمولاً در یژوو به دلیل این که پناهندگی در خواست نکرده اند ننگه داشته می شوند و به عنوان "افراد غیرقانونی" در نظر گرفته می شوند. با این حال، حتی اگر پناهجویان در طول اقامت خود در یژوو درخواست پناهندگی نیز کرده باشند، اغلب بر آنها سوء ظن دارند که به این دلیل درخواست پناهندگی کرده اند تا آنها را از کشور خارج نکنند.

عمل بازداشت و ضرورت و مشروعیت آن به ندرت توسط عموم مورد سوال قرار می گیرد. مهاجران در کرواسی تا 18 ماه نیز بدون ارتکاب هیچ جرمی بازداشت شده اند. علاوه بر این، بازداشت یک مسئله ی عادی برای مهاجران است زیرا اکثر مهاجران در کرواسی با این پدیده سر و کار داشته اند. ما باید از خود بپرسیم: آیا قرار دادن کسی در زندان، گرفتن آزادی وی و قطع بسیاری از ارتباطات وی با جهان خارج لازم است؟ آن هم به دلیل اینکه اسناد معتبری ندارد؟ آیا مهاجران در کرواسی واقعا یک تهدید برای همه است؟

بازداشت شدن نیز برای اغلب مهاجران به مسئله ای درونی تبدیل می شود: گرچه اکثراً فکر می کنند که بازداشت شدن شان تقصیر آنها نمی باشد ولی هنوز هم کسانی وجود دارند که بازداشت شدن را حق جنایتکاران می دانند و این چیزی است که باعث شرمندگی آنها می شود. بنابراین در این باره صحبت کردن بسیار مهم است و باید اشاره کرد عمل بازداشت مهاجران ناعادلانه، ناموجه و نامتناسب است. حتی اگر به طور کامل قانونی باشد ولی نامشروع است.

چندین طرح در سراسر اروپا و جهان وجود دارند که در باره ی بازداشت مهاجران صحبت می کنند. گروه هیچ کسی غیر قانونی نیست نوشته است که هیچ کسی غیر قانونی نمی باشد. هدف آنها توسعه و گسترش گفتمان در باره ی رفتار غیر انسانی نسبت به مهاجران است. از جمله، گفتمان در باره ی بازداشت کردن مهاجران است.

بازداشت در عمل : یژوو

برای مدتی طولانی، تنها بازداشتگاه در کرواسی در یژوو بوده است که از زاگرب حدود نیم ساعت با ماشین دور است و بیش از 100 جا ظرفیت دارد. برنامه هایی برای ساخت دو مرکز جدید در سال 2015 وجود دارند، یکی در توارنیک (نزدیک مرز صربستان) و دیگری در تریل (نزدیک مرز بوسنی و نزدیک به دریا) ساخته خواهد شد. زندگی در یژوو مثل زندگی در زندان است. مهاجران در اتاق های دسته جمعی می خوابند و به جاهای مشترک در طول روز دسترسی دارند. آنها در روز حق صرف چند ساعت در حیاط خارج از منزل را دارند، اما حق ندارد مرکز را ترک کنند.

پول و وسایل شخصی (مانند تلفن همراه، دستگاه های الکترونیکی، اشیا با ارزش) از مردم در زمان حبس گرفته می شوند و در وقت خروج به آنها باز گرداننده می شوند. اگر فردی به محض ورود با خودش پول داشته باشد، حق دارد در هفته 300 کونه (حدود 40 یورو) از پولش دریافت کند و با این پول می تواند کارت های تلفن و یا خوراکی از مغازه ی کوچکی در داخل بازداشتگاه خرید کنند. علاوه بر این، اگر فردی هنگام ورود به مرکز با خودش پول داشته باشد از او هر روز 200 کونه (26 یورو) برای اقامتش در بازداشتگاه و همچنین هزینه خروجش را می گیرند.

بازداشت شدگان در تماس با جهان بیرون محدود هستند. به محض ورود به بازداشتگاه، هر فرد حق یک تماس رایگان با سفارت و یا کنسولگری کشور خود را دارد. علاوه بر این، مدت تماس رایگان حداکثر 3 دقیقه می باشد. در مدتی که تلفن همراهشان از آنها گرفته شده است، می توانند از بانه تلفن در بازداشتگاه استفاده کنند، البته با هزینه های خودشان. بازداشت شدگان از حق ملاقات در بازداشتگاه بر خوردارند (حداکثر یک ساعت، در یک اتاقی مخصوص)، در صورتی که ملاقات یک روز پیش برنامه ریزی شده باشد.

وجود داشته باشند که برای آماده سازی اسناد و مدارک برای خروج شان وقت بیشتری لازم است.

علاوه بر این، با توجه به ماده 74 قانون پناهندگی، مهاجران را می توان به عنوان پناهجو برای حداکثر مدت 6 ماه بازداشت کرد. مواردی که می توان آنها را بازداشت کرد عبارتند از: اگر آنها سعی کرده باشند قبل از پایان روند پناهندگی شان کشور کرواسی را ترک کنند، اگر بازداشت شان لازمی حفاظت از زندگی و اموال مردم دیگر باشد، در صورتی که تهدیدی برای امنیت ملی باشند، اگر آنها در طول اخراج شان از کشور اعلام پناهندگی کرده باشند تا آنها را از کشور اخراج نکنند، اگر نتوان اثر انگشت شان را گرفت زیرا انگشتانشان را عمدا خراب کرده اند.

کلمه بازداشت و یا نگه داری مهاجران در مرکز خارجی ها، به زبان ساده معنی قرار دادن مهاجران به زندان را می دهد. این عبارات و مشابه آنها در نقاط مختلف اروپا استفاده می شوند و هدف آنها سرپوش گذاشتن بر واقعیت بازداشت کردن آنهاست. اگر بگوییم که "فلائی برای شناخته شدن هویت اش بازداشت شده" خویتر به نظر می رسد تا اینکه بگوییم که "وی را به دلیل بی هویت ماندنش به زندان انداخته اند". به هر حال بازداشت کردن در واقع همان به زندان انداختن است.

در سراسر اروپا در حدود 600 000 مهاجر در بازداشت -در زندان- به سر می برند. آن هم فقط به خاطر اینکه برگه ی معتبری ندارند. آنها اکثرا در اتاقهای بسته نگهداری می شوند و اغلب دسترسی بسیار محدودی به امکانات در خارج از آنجا دارند و ارتباطی با جهان بیرون ندارند (بدون تلفن همراه، اینترنت، بازدیدکننده و...).

طول بازداشت شان چند ماه یا نامحدود می باشد.

مبنای قانونی بازداشت کردن

بازداشت مهاجران توسط دو قانون تنظیم می شود:

- قانون اتباع بیگانه
- قانون پناهندگی

حداکثر مدت بازداشت به طور منظم می تواند 18 ماه باشد.

با توجه به ماده 124 قانون برای اتباع خارجی، مهاجران به مدت 3 ماه در بازداشت نگه داشته می شوند، در صورتی که حضور آنها لازمه ی اخراج شان از قلمرو کرواسی باشد و یا اینکه حضور آنها در حال حاضر برای امنیت ملی خطر محسوب شود و یا اگر آنها به جرم جنایی محکوم شده باشند. علاوه بر این، ماده 125 اجازه می دهد این زمان را به 6 ماه تمدید کند در صورتی که برای اخراجشان وقت بیشتری لازم باشد. در نهایت، با توجه به ماده 126، این زمان می تواند تا 12 ماه نیز طول بکشد و این در صورتی است که مهاجران از دادن اطلاعات شخصی خود امتناع کنند یا اطلاعات شخصی شان جعلی باشند و یا از راه های مختلف دیگر بخواهند خروجشان را متوقف یا به تاخیر بیاندازند و یا اگر دلایل منطقی

چرا برخی از افراد در
بازداشت بسر می‌برند؟

اگر ضمیر وی به غیر از احترام استفاده شد، یعنی شما به صورت جمع، آن را همیشه به صورت جمع مرد استفاده می کنیم.

مثال:

اشتباه:

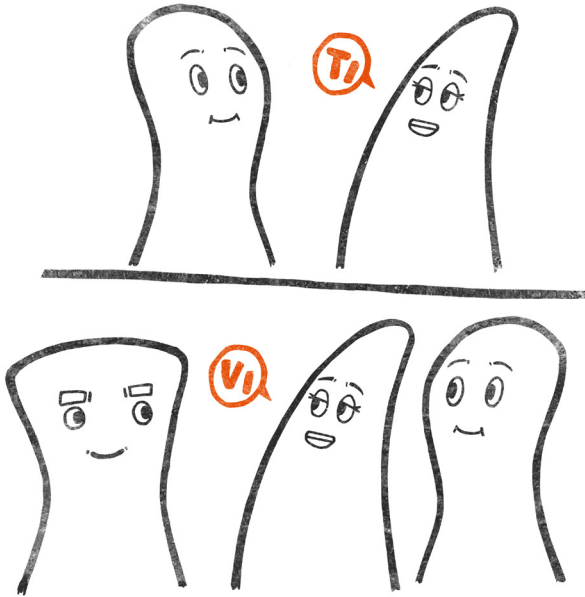
Vi ste mi dala/dao knjigu; Vi ste rekla/rekao istinu
(فعل به صورت فرد استفاده شده)

صحیح:

Vi ste mi dali knjigu; Vi ste rekli istinu
(فعل به صورت جمع استفاده شده)

وقتی فرم وی، برای احترام استفاده شده است، منحصرأ برای یک نفر استفاده می شود و آن را با حرف بزرگ باید نوشت. اگر از آن برای دو نفر و یا گروه بزرگتر مردم استفاده کنیم، آن را با حرف کوچک می نویسیم.

5 نشان دادن احترام

در زبان کرواسی، برای احترام به افراد خاص از کلمه وی (شما به صورت جمع) استفاده می شود.

ما از کلمه وی در چندین موقعیت استفاده می کنیم:

- ا. هنگام صحبت کردن با یک فرد ناشناس که با آنها فاصله ی خاص روانی را رعایت می کنیم.
- ب. هنگام صحبت کردن با فردی که برای وی احترام ویژه ای قائلم.
- ج. هنگام صحبت کردن با کسی که از ما برتر است.

احوالپرسی کلامی

احوالپرسی کلامی بستگی دارد به زمان روز، رسمی بودن تشریفات که خود را در آن می یابیم و یا اینکه می آئیم یا می رویم. همچنین، ما اغلب از احوالپرسی برای جویا شدن احوال دیگران نیز استفاده می کنیم.

روش نیز از فرهنگی به فرهنگی متفاوت است. فرهنگ غربی دست دادن محکم و نسبتاً کوتاه را ترجیح می دهد، در حالی که مردم شرق میانه دست دادن طولانی تر و ظریفتر را ترجیح می دهند. در برخی از کشورها مانند تایلند و عربستان سعودی دست دادن مرد و زن غیر قابل قبول است. از سوی دیگر زنان در کشورهای غربی خوششان نمی آید اگر مردی به دلیل زن بودن آنها با آنها دست ندهد.

اشکال احوالپرسی در فرهنگ های مختلف متفاوت است. برخی از فرهنگ ها تماس فیزیکی در جریان احوالپرسی را ترجیح می دهند، در حالی که دیگران از این کار پرهیز می کنند.

احوالپرسی را می توان به صورت کلامی و غیر کلامی تقسیم کرد، هر چند آنها معمولاً مخلوط هستند. احوالپرسی می تواند رسمی یا غیر رسمی باشد، بستگی به طرف مقابل دارد. ما باعزیزان مان متفاوت تر از غریبه ها احوالپرسی می کنیم.

احوالپرسی غیر کلامی

دست دادن یک فرم بسیار رایج از احوالپرسی غیر کلامی است و در بسیاری از فرهنگ ها حضور دارد. چرا رایج ترین روش احوالپرسی به شکل دست دادن تبدیل شد؟ یکی از دلایل این است که طرف مقابل نشان دهد آیدار پشتش سلاح پنهان کرده است یا خیر. در کرواسی دست دادن برای احوالپرسی رسمی و غیر رسمی استفاده می شود و ربطی به جنسیت ندارد.

در کرواسی، در آغوش گرفتن در هنگام احوالپرسی بین افراد نزدیک و در تشریفات غیررسمی استفاده می شود. ما همچنین اغلب از بوسه زدن بر هر دو گونه برای خوش آمد گفتن عزیزان مان استفاده می کنیم، اما این نوع احوال پرسی اغلب در بین مردان دیده نمی شود.

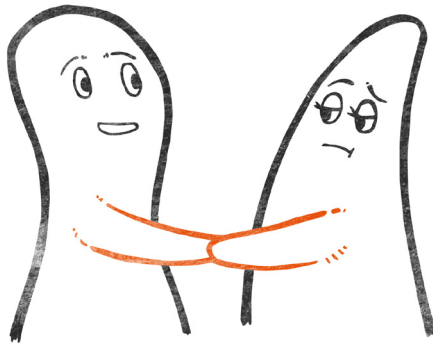
دست تکان دادن و دست زدن بر شانه فرد نیز می تواند در احوالپرسی غیر کلامی مورد استفاده قرار گیرد.

4 سلام و احترام

وضعیت

بیبا و ایدی برای اولین بار ملاقات می کنند. دوستی مشترک آنها را به هم معرفی می کند. بیبا به طرف ایدی دستش را دراز می کند، در حالی که اسمش را به زبان می آورد. ایدی نیز به بیبا دست می دهد. بیبا دست ایدی را محکم می فشارد در حالی که ایدی دست بیبا را به نرمی می فشارد. بیبا دست خود را اول می کشد در فکر این که دست دادن شان بیش از حد به طول انجامید و ملایم دست دادن ایدی را نشانه ی شخصیت ضعیف وی می پندارد. از سوی دیگر، ایدی از محکم فشار دادن دستش توسط بیبا شگفت زده می شود و دور کردن ناهنگام دست وی را بسیار بی ادبانه می پندارد.

در واقع چه اتفاقی افتاد؟

معنی

مردم در سراسر جهان به روش های مختلف به یکدیگر خوش آمد می گویند. دست دادن یکی از راه های معمول آن است. با این حال، این

این فضا شامل چهار منطقه می باشد:

منطقه خودمانی (از 18 تا 45 سانتی متر) مهم ترین منطقه به شمار می آید و معمولا فرد تمایل به حفظ آن را دارد و تنها به افرادی اجازه می دهد که آنها را خوب می شناسد و به آنها واقعا نزدیک می باشد. این افراد پدر و مادر ، فرزند، همسر، دوستان نزدیک، بستگان، و شخصی است که با وی در رابطه است.

منطقه شخصی (1.2 متر) این منطقه برای خانواده و دوستان، همکاران اداری، شرکای کسب و کار و مانند آن محفوظ است.

منطقه اجتماعی (از 1.2 متر تا 3 متر) فاصله ای است که در آن احساس راحتی می کنیم وقتی که با مردمی که آنها را خوب نمی شناسیم در ارتباط هستیم. به عنوان مثال کارگران ، بازرگانان ، همکاران جدید...

منطقه عمومی (بیش از 3 متر) - فاصله ای است که ما با غریبه ها و در سخنرانیهای عمومی نگر می داریم.

نتیجه گیری

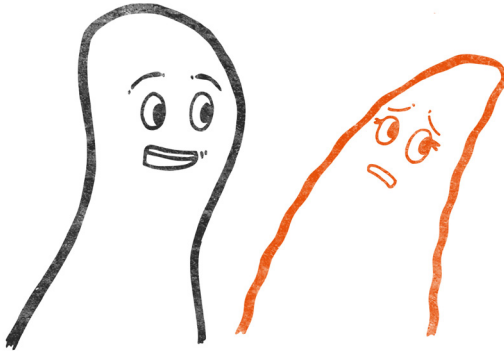
باید درک کنیم که فضای شخصی نتیجه ی تاثیر فرهنگی است که از آن آمده ایم، نه یک استراتژی که توسط فرد دیگری استفاده می شود تا باعث ناراحتی ما شود. پس در مورد تمایلات شخصی خود آذادانه صحبت کنید.

3 فضای شخصی

وضعیت

بیبا و ایدی در مورد فیلمی که قبلا دیده اند صحبت می کنند. در جریان مکالمه بیبا در حال دور شدن از ایدی است در حالی که ایدی به سمت او نزدیک می شود.

در واقع چه اتفاقی افتاد؟

معنی

در هر فرهنگی، فاصله از فرد مقابل که در آن دو طرف احساس راحتی کنند، متفاوت است. در فرهنگ غربی افراد ترجیح می دهند میان شان به اندازه ی کافی فاصله باشد، در حالی که مردم شرق میانه احساس راحتی می کنند وقتی در حین مکالمه بین شان فاصله کم باشد.

فضای شخصی به عنوان منطقه ای تعریف شده است که اطراف یک فرد را احاطه می کند و او این منطقه از دید روانشناسی مال خودش می داند.

فرهنگ خاصی می‌باشند، اما بین فرهنگ‌ها می‌تواند سوء تفاهم به وجود آید. به عنوان مثال، یک رُست از اتصال انگشت شست و سبابه نشانه‌ای خوبی در ایالات متحده آمریکا تلقی می‌شود، در حالی که در آلمان یا برزیل توهین شناخته می‌شود. این کار همچنان برای حرکت انگشت شست نیز صدق می‌کند. این کار در غرب آفریقا، یونان و روسیه نشانه توهین تلقی می‌شود در حالی که اکثر کشورهای غربی‌ها آن را به عنوان یک نشانه مثبت درک می‌کنند.

تصویرگرایی - حرکاتی که برای نشان دادن و یا توضیح پیام شفاهی استفاده می‌شوند و اگر به تنهایی استفاده شوند هیچ معنایی ندارند.

لمس نشان‌دهنده‌ی محبت، نزدیکی، راحتی و گاهی اوقات سلطه است.

هر فرهنگی دارای قوانین نانوشته است که در آن لمس کردن به طور خاصی معنی شده. دو مرد دست به دست در عربستان سعودی، مصر و مراکش به عنوان دوستان خوب درک می‌شوند، در حالی که در برخی کشورهای دیگر آنها را به عنوان دو عاشق می‌پندارند.

همچنین، تکرار تماس‌های لمسی بستگی به فرهنگ هر منطقه دارد. بررسی انجام شده در سال 2006 در یک کافه نشان می‌دهد که در طول یک دوره یک ساعته، مردم پورتوریکو 180 بار، فرانسوی‌ها 110 بار، آمریکایی‌ها دو بار همدیگر را لمس کردند در حالی که انگلیسی‌ها حتی یک بار هم همدیگر را لمس نکردند.

نتیجه‌گیری

بنابراین، نگاه کنید، یادگیرید و سعی کنید به آداب و رسوم دیگران احترام بگذارید. مهم است تا با ایجاد یک فضای مناسب در مورد این تفاوت‌ها بحث کنید.

چشم‌انداز دیگران در طول مکالمه را بیانگر بی احترامی می‌دانند. این امر به ویژه در مورد شهروند ارشد و یا شخصی با قدرت صدق می‌کند.

ارتباطات غیر لفظی شکلی از ارتباط بدون استفاده از کلمات، به طور عمدی یا غیر عمدی می‌باشد. رفتار غیر لفظی برای ابراز احساسات و نگرش استفاده می‌شود و نشان دهنده ویژگی‌های شخصیتی فرد است و وی را به ارتباطات کلامی تشویق می‌کند.

نشانه غیر شفاهی عبارتند از:

- حالات صورت
- تن صدا
- حرکات
- آرامش یا جنبش
- تماس
- نگاه

تغییرات چهره نشان دهنده‌ی احساسات ماست و باعث می‌شود ارتباط کلامی برای ما آسان‌تر شود. با این حال، باید تفاوت‌های فرهنگی در این نوع از ارتباطات را در نظر داشته باشیم. در طول مکالمه لبخند داشتن بر لب در هر فرهنگ بیانگر شادی است، اما گاهی اوقات برای پنهان کردن شرم استفاده می‌شود و یا ممکن است نشان دهنده‌ی آن باشد که شخص دیگر ما را درک نمی‌کند.

تن صدا یکی از پر اثرترین ابزار مکالمه است و می‌تواند شامل: گفتار سریع یا آهسته، تأکید بر کلمات خاص، مکث کردن و غیره باشد. تفاوت‌های فرهنگی در اینجا نیز دیده می‌شود. در برخی از فرهنگ‌ها بیان کردن مطالب بلندتر است - به عنوان مثال، برای استانداردهای فرهنگی لهستانی‌ها، ایتالیایی‌ها افرادی با صدای بلند و بی ادب تلقی می‌شوند.

حرکات بدن یا حرکات دست نیز ارتباطات را آسان می‌کنند. انواع مختلف حرکات وجود دارند:

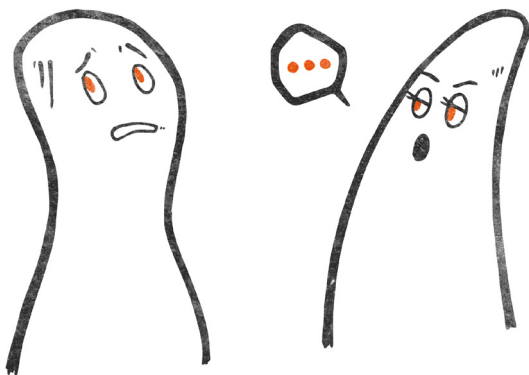
نماها - حرکات غیر شفاهی بیانگر یک پیام کلامی است (می‌توان از آنها به تنهایی استفاده کرد) و دارای یک معنی شناخته شده در یک

2 ارتباطات غیر لفظی

وضعیت

بیبایو ایدی در حال صحبت کردن در مورد تغییرات آب و هوا هستند. بیبایو وقتی نظرش را توضیح می دهد به چشمان ایدی نگاه می کند، اما ایدی از نگاه کردن به چشمان او اجتناب می کند. هر دو طرف در هنگام گفتگو احساس نامطلوبی دارند و فکر می کنند که طرف مقابل بی ادب است.

در واقع چه اتفاقی افتاده است؟

مفهوم

افراد با فرهنگ غربی بر این باورند که اجتناب از نگاه کردن به چشمان طرف مقابل در طول یک مکالمه بیانگر خستگی، ناراحتی و حتی نادرستی است و بی ادبی محسوب می شود.

از طرف دیگر فرهنگ های آسیایی، به عنوان مثال، نظاره کردن به

خلاصه

اگر یک فرد در وقت توافق شده در جلسه حاضر نشد به این معنا نیست که او به وقت و تلاش شما احترام نمی‌گذارد. این به سادگی بدان معنی است که اولویت‌های وی با شما متفاوت است. به دلایل وی گوش داده و به او توضیح دهید که برنامه‌های شما به زمان معینی محدود است.

یا

اگر فردی بر شما عصبانی است زیرا در جلسه‌ای دیر کرده‌اید، به این دلیل نیست که او بی‌ادب است، بلکه به این دلیل است که چنین رفتاری در فرهنگ وی غیر قابل قبول است. به او توضیح دهید که چرا دیر کرده‌اید و چنین رفتاری در کشور شما چگونه تصور می‌شود.

تو توضیح

در فرهنگ غربی وقت منبعی مهمی است که به دقت مدیریت می شود. وقت در اینجا برای این است که مورد استفاده قرار گیرد، و به واحدهای کوچکتر تقسیم شده است. وقت یک مسئله ی مهم و نهایی است. فرهنگ دیگر نقاط جهان ، از جمله آمریکا جنوبی و شرق میانه، درک متفاوتی از وقت دارند و بیشتر انعطاف پذیر است.

درک وقت در فرهنگ های مختلف متفاوت است

اکثریت فرهنگ های غربی وقت را یک مسئله ی نهایی و مهم می دانند. در اینجا وقت تقسیم و توزیع پذیر است و یک فرد وقت خود را تنها به یک چیز اختصاص می دهد. وقت در اینجا قابل لمس است - می توان آن را پس انداخت کرد، مصرف و یا از دست داد. وقت را اغلب با پول مقایسه می کنند. با این مفهوم وقت از روابط انسانی نیز مهم تر است. این که کار در مدت زمان معین انجام شود مهم تر از این است که یک رابطه نزدیک با یک همکار توسعه یابد.

نمونه هایی از فرهنگ با این نوع درک وقت: ایالات متحده آمریکا، انگلستان ، آلمان، سوئیس ، ترکیه ، ژاپن...

از سوی دیگر، بسیاری از فرهنگ های شرقی، زمان را به عنوان یک موضوع انعطاف پذیر می شناسند که در آن ممکن است چند چیز را در یک وقت انجام دهند. در این فرهنگها وقت همیشه به اندازه کافی وجود دارد و روابط انسانی از وظایف مهم تر هستند. بنابراین، برای مثال، یک فرد آمریکای لاتین معمولاً مکالمه با یک دوست در کوچه و خیابان راقطع نمی کند تا به جلسه اش سر وقت معین برسد.

نمونه هایی از این نوع فرهنگ با چنین درک وقت: عربستان سعودی، پاکستان، هند، مصر، مکزیک، هاوایی.

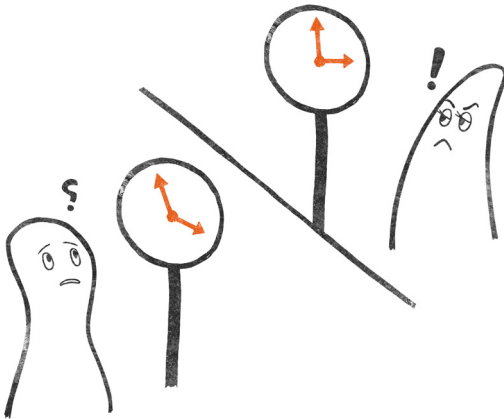
1 درک زمان

وضعیت

بیبا در میدان شهر برای نیم ساعت منتظر ادی است. با گذشت زمان، او بیشتر و بیشتر آشفته می شود، چرا که او نمی تواند تلفن همراه ادی را بگیرد. در نهایت، پس از یک ساعت انتظار او کاملاً عصبانی تصمیم می گیرد تا به او پیامک ارسال کند و پس از آن خانه برود.

ادی یک ساعت بعد به محل قرار می رسد تا بیبا را ببیند ولی او را آنجا نمی بیند و تعجب می کند، سپس تلفن خود را چک می کند. او چندین تماس نا موفق و پیام عصبانی بیبا را می بیند. ادی با چنین رفتار بیبا کاملاً ناراحت می شود و خانه می رود. او با خودش فکر می کند که بیبا یک فرد کاملاً غیر منطقی است و در واقع نمی خواهد وی را ببیند.

در واقع چه اتفاقی افتاده است؟

تفاوت های فرهنگی -
چگونه و چرا رخ می دهند؟

دولت، بودجه اتحادیه اروپا، کمک های مالی مختلف و حق عضویت
تامین می شوند. انواع دیگر سازمان های جامعه مدنی در کرواسی
شامل پایه، اتحادیه های کارگری، سازمانهای کارفرمایی و جوامع
مذهبی نیز وجود دارند.

وقتی کرواسی یک کشور مستقل شد، نخبگان سیاسی و فرانوی
توچمن اولین رئیس جمهور کرواسی جامعه مدنی را برای توسعه
دموکراسی مهم نمی دانستند. در نتیجه، جامعه مدنی به حاشیه
رانده شد و در اواخر دهه نود سازمان های غیر دولتی پیشرو و
فعالان برجسته شروع به ایجاد کمپاین کردند. با این حال، جامعه
مدنی نقش بسیار مهمی در طول جنگ در کمک به مراقبت از قربانیان
جنگ داشته است. در اواسط دهه نود کار جامعه مدنی به دلیل
بحران اقتصادی و حکومت غیر دموکراتیک ضعیف شد. فشار جامعه
بین المللی و ورود دولت چپ جدید در سال 2000 بهبود چارچوب
قانونی تنظیم کار را برای جامعه ی مدنی به ارمغان آورد. با این
حال، روند ایجاد یک جامعه مدنی قوی هنوز کامل نشده است. سطح
همبستگی مدنی و ایده تعهد فعال و مبارزه برای حقوق بشر در
کرواسی هنوز به نقطه ای که آنها بتوانند به طور مستقل از شرایط
سیاسی و اجتماعی فعالیت کنند توسعه نیافته است.

دولت کرواسی متشکل از نخست وزیر، یک یا چند معاون رئیس جمهور و وزیران می باشد. وظیفه ی دولت طرح بودجه است و قوانین پیشنهاد شده توسط پارلمان را القا می کند. دولت همچنان سیاست خارجی و داخلی دولت را اداره می کند. وظیفه ی دیگر آن نظارت بر کار دولت در امور اجرایی و مسئول توسعه اقتصادی دولت می باشد.

قوه قضائیه توسط بازپرس شهری، شهرستانی، دادگاه های تجاری، دادگاه عالی بدوی، دادگاه تجاری بالا، دادگاه اداری و دیوان عالی کشور که بالاترین رتبه را در جمهوری کرواسی دارد، اعمال می گردد. این اداره تضمین می نماید که برنامه ها و قوانین برای همه شهروندان برابر باشد. دادگاه قانون اساسی در مورد اساسی بودن قوانین، نظارت بر انتخابات و حل تعارض صلاحیت بین مقننه، مجریه و قوه ی قضایه تصمیم می گیرد.

دادگاه اداری دارای اختیارات قانونی برای رسیدگی به روند تقاضای پناهندگی در مورد دوم می باشد (اگر وزارت داخله در روند تقاضای پناهندگی جواب منفی صدور کرد).
در کرواسی، چهار دادگاه اداری وجود دارد:
دادگاه اداری در زاگرب، دادگاه اداری در رییکا،
دادگاه اداری در اوسیک، دادگاه اداری در اسپلیت.

جامعه مدنی شامل شهروندانی است که به طور فعال و آزادانه در تمام حوزه های اجتماعی دخالت دارند. سازمان های جامعه مدنی به عنوان داوطلبانه، مستقل، غیر انتفاعی، غیر دولتی و بخش سوم نامیده می شوند. آنچه بین آنها مشترک است آزادی به اتحاد و عمل در جهت منافع مشترک جامعه می باشد. جامعه مدنی به نوعی مخالف کنترل مردم توسط دولت است.

رایج ترین نوع سازمان های جامعه مدنی، سازمان های غیر دولتی (NGO) می باشند. آنها توسط شهروندان با هدف حل برخی از مشکلات اجتماعی که دولت به شیوه ای رضایت بخش حل نمی کند تاسیس شده اند. اکثر سازمان های غیر دولتی در کرواسی امروزه سازمان های ورزشی و به دنبال آن سازمانها در زمینه ی فرهنگ، اقتصاد، تکنولوژی، مسائل اجتماعی، بهداشت، علل بشردوستانه، محیط زیست و حفاظت از کودکان، جوانان و زندگی خانوادگی هستند. همچنین سازمانها حمایت از جانبازان و قربانیان جنگ نیز وجود دارند. این سازمان ها از بودجه

جمهوری کرواسی دارای پارلمانی دموکرات قدرت را به مقننه، مجریه و قضاییه تقسیم کرده است.

قدرت در دست پارلمان کرواسی است که نماینده ی شهروندان این کشور می باشد و یکی از وظایف آن تصویب عناصر اساسی اجتماعی و سیاسی دولت است. این متشکل از یک خانه است که 100 تا 160 عضو دارد که هر چهار سال انتخاب می شوند. مهمترین نقش پارلمان تصویب بودجه دولت، پیشنهاد و تصویب قوانین، نظارت بر دولت، اعلام جنگ و صلح و خواستار رفراندوم می باشد. تا سال 2014، کرواسی دارای 15 حزب پارلمانی بوده است که تا به حال بزرگترین آنها SDP (حزب سوسیال دموکرات کرواسی) و HDZ (اتحادیه دموکرات کرواسی) اداره دولت را از آغاز استقلال کرواسی به عهده دارند. SDP یک حزب چپگرا، در حالی که HDZ یک حزب راستگرای میانه است.

بازرس توسط پارلمان کرواسی منصوب می شود که نقش وی حفاظت از حقوق اساسی و قانونی شهروندان در معاملات با دولت در امور اجرایی و نهادهای دولتی است. بازرس توسط پارلمان برای مدت 8 سال انتخاب می شود.

شما می توانید با دفتر بازرس شخصا تماس بگیرید:

آدرس: Trg hrvatskih velikana 6, 10 000 Zagreb, Croatia

تماس: +385 1 4851 853, +385 1 4851 855

فاکس: +385 1 6431 628

info@ombudsman.hr

ساعات کاری: سه شنبه تا جمعه از ساعت 09:00 تا 12:00

شاخه اجرایی نظام سیاسی کرواسی متشکل از دولت و رئیس جمهور است. رئیس جمهور در انتخابات مستقیم برای یک دوره 5 ساله انتخاب می شود و نمی تواند بیش از دو بار انتخاب شود. رئیس جمهور دارای مسئولیت بسیاری است اما در عمل مسئولیت های وی تا حد زیادی به نقش تشریفاتی تبدیل می شوند که تأثیر عمده ای بر سیاست گذاری ندارد. بیشترین قدرت رئیس جمهور در زمینه ی امنیت و سیاست خارجی است و در عین حال فرمانده عالی نیروهای مسلح نیز با شمار می آید. او همچنین قدرت اعلام رفراندوم را دارد.

نظام سیاسی جمہوری کرواسی

های داخلی و یا به اصطلاح جنگهای خانگی بود. جنگ در سرزمین های کرواسی و بوسنی و هرزگوین صورت گرفت و در اواخر دهه نود به قلمرو کوزوو نیز سرایت کرد. مبارزه مسلحانه در کرواسی تا آوگوست سال 1995 به طول انجامید اما عواقب ناشی از آن تا به امروز دیده می شود.

در طول جنگ در یوگسلاوی سابق که از 1991 تا 1999 به طول انجامید، تعداد زیادی از مردم پناهنده و یا به زور از خانه های شان آواره شدند. بسیاری از آنها سعی کردند پناهگاه خود را در غرب اروپا، عمدتاً در اتریش، آلمان و کشورهای اسکاندیناوی پیدا کنند. اکثر آنها هرگز به مناطق شان برنگشتند. امروز، این منطقه از یوگسلاوی سابق متشکل از هفت کشور مستقل می باشد: اسلوانی، کرواسی، صربستان، بوسنی و هرزگوین، کوزوو، مونته نگرو و مقدونیه. این کشورها در جنوب شرقی اروپا واقع شده اند که از راه های مختلف با هم در ارتباط هستند.

پایه ی سازمان های غیر دولتی و جامعه مدنی امروزی در کرواسی در طول جنگ های 1990 گذاشته شد. یکی از مهم ترین سازمان های غیر دولتی تأسیس شده در آن زمان ARK بوده است که بر ضد جنگ کمپاین می کرد. این سازمان غیر دولتی، به طور سیستماتیک برای ایجاد صلح و آشتی فعالیت خود را پس از جنگ نیز ادامه داده است. با تشکر از ARK امروز تعداد زیادی از سازمان های غیر دولتی مشغول به کار در زمینه ی حقوق بشر و فرهنگ هستند که یکی از اینها سازمان مرکز مطالعات صلح (CMS) می باشد.

در آغاز قرن 21 سیاست کرواسی تمرکز خود را بر پیوستن به اتحادیه اروپا و استقرار روابط خوب اقتصادی و سیاسی با کشورهای هم مرز بیشتر کرد. در طول این فرآیند روابط خوب خود را با صربستان و بوسنی و هرزگوین توسعه داد و هدف اصلی آنها استقرار صلح و تحمل دو طرفه بوده است. با در نظر داشت پیوستن به اتحادیه اروپا، کرواسی در سال 2009 به ناتو پیوست. پس از یک دهه مذاکرات و هماهنگی قانون کرواسی با استانداردهای اتحادیه اروپا، در 1 ژوئای 2013 کرواسی رسماً عضو اتحادیه اروپا شد. برای ورود به شنگن باید کرواسی قوانین خود را با قوانین و الزامات اتحادیه اروپا هماهنگ کند. از سال 2013 به بعد تمام قوانین کرواسی مطابق با قوانین مشترک اتحادیه اروپا بوده است.

هویت جمهوری کرواسی مشروط به موقعیت جغرافیایی آن است. کرواسی در منطقه رویارویی فرهنگ شرق و غرب، اروپای مرکزی (به اصطلاح میتل اورپا) و دریای مدیترانه واقع شده است. به خاطر موقعیت آن، کرواسی از لحاظ تاریخی بخشی از امپراطوری های مختلف بوده است: امپراطوری ترکیه، جمهوری ونیز، ولایت الیریا (امپراتوری فرانسه تحت سلطه ی ناپلئون)، امپراتوری مجارستان و در شروع قرن 20 بخشی از سلطنت اتریش و مجارستان.

پس از جنگ جهانی اول (1914 - 1918) امپراتوری مجارستان و امپراتوری عثمانی منجر به فروپاشی اتریش شد. مردم اسلاویک جنوب که در این امپراتوری نقل مکان کرده بودند، خواستار ایجاد دولت مستقل شدند که در سال 1929 منجر به ایجاد پادشاهی یوگسلاوی شد. بخش های جدایی ناپذیر پادشاهی یوگسلاوی را صربیا، کرواسی، اسلوونی، مونته نگرو، مسلمانان بوسنی (امروز بوسنیایی) و مقدونیه تشکیل داده بودند. فروپاشی پادشاهی یوگسلاوی با آغاز جنگ جهانی دوم (1941) شروع شد. پس از جنگ (1945) کرواسی بخشی از جمهوری فدرال سوسیالیستی یوگسلاوی (SFRY) شد. SFR یوگسلاوی توسط حزب کمونیست و تحت رهبری یوسپ بروز تیتو اداره می شد.

در مدت حاکمیت تیتو تحت سیاست های جنبش عدم تعهد، یوگسلاوی مخالف بلوک غرب (ناتو) و بلوک شرق (پیمان ورشو) بوده است. جنبش عدم تعهد از کشورهای جهان سوم و جهان دوم تشکیل شده بود: کشورهای آفریقایی، آمریکای لاتین و آسیایی. این کشورها در دوره جنگ های سرد، اوج قدرت اقتصادی و سیاسی خود را تجربه کردند و یوگسلاوی نقش برجسته ای در این جنبش ایفا کرد.

سال 1990 نقطه عطفی در تاریخ جغرافیای سیاسی کرواسی و برخی از تغییرات عمده توسعه ای به حساب می آید. با سقوط دیوار برلین، نقشه ی سیاسی اروپا تغییر کرد. کمونیسم، به عنوان یک سیستم اجتماعی سیاسی برخی از کشورها، جایگزین دموکراسی پارلمانی شد. در 19 مه سال 1991 یک همه پرسی در کرواسی و اسلوونی برگزار شد و شهروندان تصمیم گرفتند تا از دولت مشترک خارج شوند. در 8 اکتبر همان سال مجلس کرواسی به استقلال کامل این کشور رای داد و سپس با پایتخت یوگسلاوی، بلگراد قطع رابطه کرد. جدایی اسلوونی و کرواسی از دولت مشترک آغاز فروپاشی یوگسلاوی و آغاز جنگ

تاریخچه مختصری از جامعه کرواسی

- 4 تاریخچه مختصری از جامعه کرواسی
- 8 نظام سیاسی جمهوری کرواسی
- 12 تفاوت های فرهنگی -
چگونه و چرا رخ می دهند؟
- درک زمان
ارتباطات غیر لفظی
فضای شخصی
سلام و احترام
نشان دادن احترام
- 26 چرا برخی از افراد در بازداشت هستند؟
- 32 شرح مختصری از روند تقاضای پناهندگی
- 38 افراد برای تماس با اداره امور دولتی
برای ادغام خارجی ها
- 42 سازمانهای جامعه مدنی فعال در زمینه
ادغام مهاجران - هماهنگی برای ادغام

فهرست

به جامعه
هنر و ادبیات
خوش آمدید